Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Muruianu Maria
Dosarul nr. 2r-948/25 (2-25053786-02-2r-13052025)

D E C I Z I E

05 iunie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului Marina Anton
Judecători Dorin Dulghieru și Constantin Roșca

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către avocatul Pavalatii Alexandru în interesele lui Cabac Sergiu,

în cauza civilă la cererea depusă de către Cabac Sergiu în interesele copilului minor ***** împotriva lui Cabac Ludmila cu privire la aplicare a măsurilor de protecție victimei violenței în familie,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 aprilie 2025, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Cabac Sergiu în interesele minorului ***** împotriva lui Cabac Ludmila cu privire la aplicare a măsurilor de protecție victimei violenței în familie,

c o n s t a t ă:

Poziția instanței de fond:

La 18 aprilie 2025, Cabac Sergiu în calitate de reprezentant legal al victimei minore ***** Cabac, a depus în instanța de judecată o cerere cu privire la aplicare a măsurilor de protecție victimei violenței în familie.

În motivarea cererii, petiționarul Cabac Sergiu a invocat că la data de 27.11.2024, a fost agresat fizic copilul minor ***** de către mama sa Cabac Ludmila. Conform ordinului de restricție de urgență nr. 267 din 29.11.2024, adoptat de Inspectoratul de Poliție Botanica, s-a dispus interzicerea Ludmilei Cabac contactul vizual și orice alt contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau orice alt mod cu copilul *****; s-a interzis să se apropie de anumite locuri: locul de muncă, de studii, alte locuri determinate pe care victima le frecventează, iar măsurile au fost aplicate pe un termen de 10 zile: 29.11.2024, ora 14:20 pînă la 09.12.2024, ora 14:20.

Susține că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului și prin urmare, solicită ca instanța de fond să constate existența între agresorul și victima a relațiilor ostile și tensionate ce sunt demonstrate inclusiv și prin Raportul de evaluare psihologică în privința copilului minor comun, or, în viziunea autorului cererii, minorul în prezent manifestă o teamă față de aggresor, explică că Cabac Ludmila este mereu agresivă.

Invocă că comportamentul agresorului este spontan și nu sunt provocate de victimă sau de către soțul acesteia.

În textul cererii se face trimitere la prevederile Capitolului XXII[2] al Codului de Procedură Civilă și consideră că astfel cu certitudine se demonstrează faptul cauzării victimei a unui prejudiciu și în existența cauzării, or aflarea copilului minor la domiciliul agresorului reprezintă un pericol sporit pentru viața și sănătatea copilului minor.

Subliniază că scopul eliberării ordonanței de protecție, în cazurile de violență în familie, constă în prevenirea unui risc real, iminent și imediat pentru viața sau sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei

Consideră că din materialele cauzei urmează cu certitudine pretinsele acte de violență comise de Cabac Ludmila în privința victimei și existența riscului iminent și imediat, or, pentru că minorul este în imposibilitate de se apăra singur, agresorul agresează psihologic, și deja fizic pe feciorul minor, deoarece ultimul a fost supus sistematic agresiunii fizice și psihologice, el se trage mai mult la tata, și din cauza aceasta aducând insulte și acuzații la adresa victimei minore, profită de starea minorului de imposibilitate de a se apăra și îl abuzează emoțional și fizic, fapte ce degenerează în acte de violență psihologică și fizică.

Astfel, Cabac Sergiu a considerat că această situație îl plasează pe feciorul minor comun sub protecția Legii nr. 45-XVI cu privire la combaterea și prevenirea violenței în familie din 01.03.2007 și a solicitat admiterea cererii înaintate de Cabac Sergiu în interesele copilului său minor vizat în cerere și a stabili pentru victima minoră indicată în cerere a următoarelor măsuri de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor agresoarei Cabac Ludmila pe un termen de 90 zile:

- obligarea Ludmilei Cabac de a sta departe de locuința și locul de studii a victimei, indiferent de dreptul de proprietate asupra bunurilor, la o distanța minimă de 300 m;

- obligarea Ludmilei Cabac de a sta departe de locul aflării victimei la o distanță de minim 300 m;

- obligarea Ludmilei Cabac să nu contacteze telefonic, prin corespondență, vizual sau în orice alt mod, inclusiv și prin intermediul altor persoane, cu victima.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 aprilie 2025 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de către Cabac Sergiu în interesul minorului ***** împotriva Ludmilei Cabac cu privire la aplicare a măsurilor de protecție victimei violenței în familie.

Solicitarea recurentului:

La 02 mai 2025, avocatul Pavalatii Alexandru în interesele lui Cabac Sergiu a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 aprilie 2025**,** solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 aprilie 2025, cu emiterea unei noi decizii de admiterea a cererii de aplicare a măsurilor de protecție.

Argumentele recursului:

În motivarea cererii de recurs, avocatul Pavalatii Alexandru în interesele lui Cabac Sergiu a reiterat toate argumentele expuse în cererea privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victima violență în familie, admise de Cabac Ludmila față de fiul minor, *****.

Consideră că instanţa de fond neîntemeiat a refuzat eliberarea ordonanţei de protecţie pe o perioadă de 3 luni, având în vedere agresivitatea fizică şi psihologică manifestate în mod constant de către Cabac Ludmila față de fiul minor, *****, nu a luat în considerație argumentele victimei cât și riscul înalt la care este supusă victima.

Susține că instanța greșit a constatat că între foștii soți sunt relații ostile, or, pînă la incident, fiul ***** locuia cu mama și doar după semnalarea violenței fizice, recurentul a hotărît să acționeze ca un părinte conștiincios și a întreprins acțiuni de a apăra copilul de agresiune.

Menționează că până la incident ***** se afla cu mama și tatăl nu era împotrivă ca să rămână lucrurile așa.

Mai menționează că instanța a omis că de fapt cu rea credință de drepturile sale se folosește doar mama Ludmila, or agresoarea până la efectuarea Raportului de constatare nr. 202402P3203 din 29 noiembrie 2024, nega prezența leziunilor pe corpul lui *****, însă la apariția acestui raport deja a luat o poziție de nerecunoaștere a acestor leziuni, și acest lucru se desprinde din recursurile anterioare desprinse cât și din declarațiile sale, iar în ședința de judecată a fost

argumentată temeinicia cererii și prin încălcarea măsurilor de protecție de către agresoare, care nu a negat acest fapt, dar a motivat că Biroul de Probațiune a permis atunci cînd copilul este la școală, Cabac Ludmila poate veni la debarua care se află în imediata apropiere de domiciliul copilului, cu alte cuvinte are voie să încalce ordonanța de protecție prin apropierea la o distanță mai mică decît cea restricționată prin încheierea instanței și acest lucru a fost comunicat de agresoare.

Instanța, ignorând această încălcare a măsurilor de protecție, indică faptul că nu sunt alte temeiuri care ar sta la baza emiterii ordonanței de protecție, însă, menținerea pericolului de a fi supusă violenței din partea agresorului este un temei de admitere a cererii. Acest risc persistă, or, instanța greșit a apreciat raportul de evaluare psihologică, ca unul făcut pe cale extrajudiciară și fără legitimitate. Acest raport a fost efectuat la solicitarea IP Botanica nr. 34/20/4-24835 din 31.12.2024, drept urmare a examinării acțiunilor violente a agresoarei, care informează că la 16.04.2025, în registrul de evidență a infracțiunilor din cadrul IP Botanica, a fost înregistrat procesul penal nr. 20254200558, pe faptul că la 27.11.2024 Cabac Ludmila a agresat fizic și psihologic fiul *****, drept rezultat cauzându-i daune fizice și morale.

Relatează că instanța a ignorat și faptul că minorul, fiind audiat la toate ședințele anterioare a declarat că nu vrea să stea cu mama și că îi este frică, acest fapt este reflectat și în raportul de evaluare psihologică, pe care instanța l-a apreciat critic. Faptul că lui ***** îi este frică de mama a fost confirmat în ședință de judecată și de reprezentantul Direcției de Protecție a Drepturilor Copilului, care, fiind apelat telefonic în cadrul ședinței de judecată a comunicat că a participat doar într-o ședință cu audierea copilului minor, care a comunicat că dorește să locuiască cu tata.

Instanța însă nu a indicat că în ședință a fost telefonat și actualul diriginte a lui *****, d-na Gurduz Carina din cadrul Liceului Nicolae Sulac, elev al cărui ***** este din luna ianuarie 2025, care a comunicat că succesele sunt în creștere de când a venit în școală și că la moment doar tata are grijă de el.

Caracterul agresiv al mamei este unul spontan și chiar sistematic și aici punctează că nu există dovezi că agresorul ar fi trecut un curs de tratament la psiholog, iar caracterul sistematic de agresiune este întemeiat pe faptul că fiica mai mare Cabac Alina a depus anterior o plîngere împotriva mamei Ludmila cu solicitarea de atragere la răspundere penală pentru violență în familie, în final, fiind întocmit proces verbal în baza art. 69 Cod contravențional, care s-a finalizat cu indulgența fiicei și împăcarea părților, însă asta nu anulează agresivitatea d-lei Cabac Ludmila.

Indică că la moment violența psihologică o mai manifestă agresoarea prin deposedarea de acte de identitate a lui *****, fiind depusă plîngere în acest sens. Prin aceste acțiuni a lipsit copilul minor de plecarea la odihnă pe timp de vacanță.

În sprijinul argumentelor enunțate, indică și prevederile actelor internaționale, la care Republica Moldova este parte, și anume art. 8 CEDO.

La 20 mai 2025, avocatul Bucliș Iurie în interesele intimatei Cabac Ludmila a depus referință asupra recursului declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în interesele lui Cabac Sergiu, solicitând respingerea recursului și menținerea încheierii contestate.

Termenul de declarare a recursului:

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele pricinii rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 18 aprilie 2025, iar, recursul a fost depus prin poștă electronică la 02 mai 2025. Astfel, prin prisma prevederilor art. 425 Cod de procedură civilă, instanţa de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să menţină încheierea.

Conform art. 278^3 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie. (2) Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

În corespundere cu art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii

de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

Conform prevederilor art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă, declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.

Potrivit dispozițiilor art. 278^7 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, instanța de judecată emite în 24 ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Articolul 2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007 definește violența în familie ca acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral, iar violenţă fizică ca fiind vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar. Victimă-adult reprezintă persona adultă care a fost supusă actelor de violență în familie sau concubinaj.

Același articol instituite definiția de violență psihologică ca fiind impunere a voinţei sau a controlului personal; provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, ameninţări verbale, afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice, neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere și/sau creare a impedimentelor în realizarea profesională ori interzicere și/sau creare a impedimentelor în realizarea programului educațional în instituția de învățământ; persecutare prin contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane victima căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranța proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrânsă să-și modifice conduita de viață; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar.

Conform art. 3 alin. (1)-(2) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 01 martie 2007, subiecți ai violenței în familie sunt agresorul și victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

În virtutea art.12 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie, persoanele care pot depune cerere despre comiterea actelor de violență în familie sunt: a) victima; b) în situație de criză, membrii de familie; c) persoanele cu funcție de răspundere și profesioniștii care vin în contact cu familia; d) autoritatea tutelară; e) alte persoane care dețin informații despre pericolul iminent de săvârșire a unor acte de violență sau despre săvârșirea lor.

Colegiul reține că scopul adoptării Legii nr. 45 din 01 martie 2007 a fost consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, realizarea egalității de gen între femei și bărbați ca element-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, precum și faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, iar, prin aplicarea măsurilor de protecție, asupra victimei se urmărește înlăturarea pericolului de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului, or este pusă în pericol viața și sănătatea victimei, în prevenirea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul punctează că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că din definiția legală a acestui tip de violență rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de

intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale.

Totodată, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

În același timp, Colegiul subliniază că în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Corespunzător, prin prisma art. 9 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Din materialele cauzei și din explicațiile date de către petiționară în instanța de fond, s-a stabilit cu certitudine că Cabas Sergiu s-a aflat în relație de căsătorie cu Cabac Ludmila din anul 1999, iar, la 05 aprilie 2022 căsătoria a fost desfăcută.

Astfel, în contextul prevederilor art. 3 alin. (2) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, Colegul atestă că, la caz, părțile întrunesc prevederile art. 3 alin. (2) lit. b) ale Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, fiind subiecții ai violenței în familie.

În speță, instanța de recurs constată faptul că cererea de aplicare a măsurilor de protecție înaintată de Cabac Sergiu nu este probată în sensul exigențelor prevăzute de art.278^5 Cod de procedură civilă, primei instanțe, precum și instanței de recurs, nefiindu-i prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că aplicarea măsurii de protecție ar putea preveni un risc real şi imediat, fiind puse în pericol viața şi sănătatea victimei, fiind necesară asigurarea de urgență a protecției acestora sau preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra lor.

Mai mult, Colegiul judiciar remarcă că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.

Astfel, instanța de recurs conchide că riscul aplicării violenței fizice asupra pretinsei victime nu este real și nici iminent, or, între părți nu au existat careva acte de violență, confirmate prin probe pertinente sau documentate de către autorități.

Totodată, Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiate și pretențiile cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie pentru copilul

minor, or, la materialele dosarului lipsesc careva probe ce ar confirma faptul că Cabac Ludmila ar atenta la viața și integritatea acestuia.

Pe de altă parte, Colegiul subliniază că din suportul probatoriu urmează că petiționarul Cabac Sergiu și-a argumentat solicitarea privind aplicarea măsurii de protecție împotriva violenței fizice și psihologice din partea lui Cabac Ludmila, fără a fi prezente probe pertinente și plauzibile în acest sens.

Distinct de cele enunțate, Colegiul judiciar respinge ca nefondate argumentele invocate în recurs precum că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că a fost emis ordin de restricţie de urgenţă în privința lui Cabac Ludmila.

Respectiv, faptul că a fost emis ordin de restricție nu impune instanța de judecată să emită ordonanță de protecție, decât cu condiția ca cererea cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie să fie motivată, întemeiată și probată.

Reieșind din faptul că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare ale ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, consideră necesar de a respinge recursul, ca fiind neîntemeiat.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de Cabac Sergiu cu privire la eliberarea ordonanței de protecție în privința copilului minor *****.

Totodată, instanța de recurs menționează că argumentele invocate de către recurent și avocatul acestuia în cererea de recurs sunt formale și neîntemeiate, reducându-se doar la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept indicate în cererea cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, considerent din care necesită a fi respinse, cu menținerea actului judecătoresc atacat.

Din considerentele menționate şi având în vedere faptul că, prima instanță întemeiat a respins cererea depusă de Cabac Sergiu cu privire la eliberarea ordonanței de protecție, iar cererea de recurs este neîntemeiată, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 aprilie 2025.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în interesele lui Cabac Sergiu.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 aprilie 2025, adoptată în cauza civilă la cererea depusă de Cabac Sergiu în interesele minorului ***** împotriva lui Cabac Ludmila cu privire la aplicare a măsurilor de protecție victimei violenței în familie.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul: Marina Anton

Judecătorii Dulghieru Dorin

Constantin Roșca

.